

[Steffensen]

»En vej ville være at genindføre/revidere censuren, så den omfatter også de videoindspillede film. Sandsynligvis er denne vej for besværlig, idet den vil vække en større diskussion.

En anden vej er at udvide bestemmelserne for trykkefriheden, så de omfatter også videokassetter og biografilm. Jeg tænker på en lov, som gør det muligt at retsligt tiltale dem, som laver eller udlåner og sælger sadistiske volds- og sexfilm. Med andre ord: bestemmelser parallelt med bestemmelserne om diskriminerende og injurierende artikler, som en avis' redaktør og journalist kan tiltales for.«

Til slut siges det i kronikken:

»De dybere mentale virkninger af massemediernes psykiske terror kan vi endnu ikke se. Resignerende attituder eller florumvundne udsagn om ytringsfrihed er der ikke brug for! Sagerne skal diskuteres til bunds, og det bør heller ikke blive ved det. Både politikere og borgere må gøre en indsats. Der skal handles nu!«

Kristeligt folkeparti deler disse synspunkter.

(Kort bemærkning)

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg går ud fra, at det skyldes en forglemelse, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål, men så vil jeg da give hr. Steffensen anledning til at besvare spørgsmålet nu: hvorpå bygger man antagelsen om den stigende vold? Jeg synes, det er et så alvorligt problem, at man ikke bare kan forbigå det ved at glemme at svare. Hvad er det, man bygger på?

(Kort bemærkning)

Steffensen (KrF):

Jeg beklager, at jeg ikke nævnte det for hr. Bernhard Baunsgaard, men der var ikke tid til mere. Jeg skal blot henvise til én ting: læs den kronik af filmkonsulent Bo Torp Pedersen i Kristeligt Dagblad!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg må sige, at jeg havde ventet et svar, der var lidt mere sagligt. En filmkonsulent

kan dog vist ikke være ekspert i spørgsmål om volden i samfundet.

Må jeg ikke anmode kristeligt folkeparti om i hvert fald i udvalget at prøve på at komme med argumenter eller beviser eller blot sandsynliggøre den stigende vold. Undersøgelser viser, at den går tilbage. Man kan da ikke bare slynge sådan noget ud uden at komme med en eller anden antydning af, hvorfra man har det.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skal blot bekræfte over for fru Nathalie Lind, at så vidt jeg bemærkede, tog alle afstand fra videovold under debatten i Nordisk Råd her. Det er jeg ganske enig i. Problemet er kun, hvordan man kommer af med den form for udnyttelse, og dér var der jo delte meninger, ligesom der er det her i dag.

Jeg vil gerne gentage, at jeg synes ikke, at vi ser tingene i den sammenhæng, vi bør se dem i, hvis vi kun diskuterer dette meget afgrænsede problem og fuldstændig går uden om al den anden massemedievold, som vore børn er udsat for. Jeg har ikke hørt ét ord om det. Jeg synes, det er vigtigt, at vi også, når vi kommer til de nærmere drøftelser af dette problem, tager stilling til det, selv om det er politisk vanskeligere. Men det kan jo ikke være nogen undskyldning for ikke at tage stilling til det.

Med hensyn til børnepornografien fremhævede jeg også under debatten i Nordisk Råd, at efter min opfattelse er der en ganske væsentlig forskel. Børnepornografi er afbildninger af handlinger, der er strafbare her i landet. De er efter vores straffelovgivning udtryk for en strafbar udnyttelse af børn. Det er der efter alt at dømme ikke tale om i den form for vold, der er tale om her. I hvert fald ikke, således som volden er defineret. Der er en forskel til stede.

Fru Nathalie Lind sagde, at hun ikke håbede, at Danmark var det sidste land, der handlede på dette område. Jeg vil sige, at jeg ville gerne have, at Danmark var det første land, der handlede på en rationel måde på dette område. Jeg er bange for, at det lovforslag, man nu har fremsat i Sverige, er fremsat i en art panik efter en fjernsynsudsendelse. Det støtter jeg på, at man i modsætning til, hvad der ellers er praksis, ikke har forsøgt sig med et nordisk samarbejde inden for